

Full diocesà

12 de maig del 2019

p6 – La Festa del Santíssim Misteri de Cervera

p7 – Nou arquebisbe metropolità de Tarragona

Mare de Déu dels Torrents

Durant segles la imatge romànica de la Mare de Déu dels Torrents ha estat venerada en el seu santuari que es troba al fons del Torrent, d'aquí el seu nom, antigament sufragània del Cint. Avui es venera a l'església de Sant Martí de Correà (Berguedà). El santuari es troba documentat almenys des del segle XIV i hi habitava una comunitat de clergues i llecs; va ser transformat i ampliat en el segle XVIII. El culte a la Mare de Déu ja es troba documentat en la visita del pare Camós, on es narra l'incendi que va patir el santuari el 24 de juliol de 1648. En la visita pastoral de 1745 l'església es trobava en molt mal estat i s'hi prohibiren les celebracions, per la qual cosa es va projectar un nou santuari inaugurat l'any 1834.

La Mare de Déu dels Torrents era i és invocada especialment en moments de secada. De fet, l'any 1920 es va aprovar el reglament de la junta que regulava el santuari i organitzava les processons de rogatives de les parròquies de Correà, el Cint, l'Espunyola, Montmajor, Montclar i Tentelatge, a cavall del Berguedà i el Solsonès. La festa de la Mare de Déu dels Torrents se celebra el segon diumenge de setembre, coincidint amb la festa de les marededéus trobades.

Dolça Verge camperola, / va ser un bou qui us va trobar; / humil com una viola / a dintre d'un alzinar. / No voleu ser amagada / als ulls dels vostre servents; / sigueu la nostra advocada, / Verge santa dels Torrents.

«Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls»

Diumenge IV de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

(13,14.43-52)

Salm responsorial

Som el seu poble i el ramat que ell pastura
(Salm 99)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el

seu santuari. El qui se'u en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

(7,9.14b-17)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

(10,27-30)

«Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans»

Escoltar i seguir Jesús

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge és un dels més curts de tot l'any litúrgic. Compta només amb 65 paraules. Sorprenentment, és potser dels més intensos de tot l'any. Jesús hi defineix tres coses fonamentals: la seva relació amb el Pare, la seva missió envers els seus i l'exigència que els pertoca. Aquells que són seus es defineixen per dues coses: escoltar la seva veu i seguir-lo. Hi ha una manera d'apuntar-se a un entorn, a unes pràctiques i a unes tradicions que neixen de la fe cristiana, però sense fer el pas de viure seguint els passos de Jesús. Quan falta el seguiment de Jesús, la nostra fe corre el risc de quedar reduïda a l'acceptació d'unes creences, la pràctica d'unes obligacions religioses i l'obediència a una certa disciplina. Ser socialment cristià és una cosa; fer de Jesús el model a seguir n'és una altra.

Quan abordem la crisi religiosa actual, solem fixar-nos en el factor extern de tanta gent allunyada de l'Església. Poques vegades ens fixem en els efectes de la nostra mania de reduir-ho tot a la superficialitat. És que els mateixos creients correm el risc de viure la nostra fe d'una manera «atea». Per això Jesús insisteix en l'escolta. És fàcil instal·lar-nos en la pràctica religiosa sense deixar-nos qüestionar per la crida que Jesús ens fa des de l'evangeli que escoltem cada diumenge o cada dia. Si no volem que la nostra fe es vagi diluint progressivament en formes decadents de religiositat superficial, hem d'aprendre a posar al centre de les nostres comunitats l'escolta de la Paraula viva de Jesús. Com deia sant Joan XXIII, «l'Església és com una vella font de poble, de l'aixeta de la qual ha de rajar sempre aigua fresca».

La imatge

El deixeble de Jesús viu una comunitat de vida amb ell. Per la seva relació amb el Pare rep el do de compartir la vida de Déu. Compartir la vida divina inclou dos requisits: escoltar la veu de Crist i deixar-se conduir per a complir com a membre del seu ramat.

Ben a l'inrevés que fabricar-se teories més o menys ben amanides o que tenir-se per bon cristià sense obres en la comunitat.

Ovelles (2018). Jacqueline Hammond

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

13 dilluns

La Mare de Déu del Roser de Fàtima
— Sant Pere Regalat
Ac 11,1-18/Salm 41/Jn 10,1-10

14 dimarts

— Sant Maties (o Macià), apòstol
— Santa Gemma Galgani
Ac 1,15-17.20-26/Salm 112/
Jn 15,9-17

15 dimecres

— Sant Isidre, llaurador
— Santa Joana de Lestonnac
— Sants Torquat i Eufراسي
Ac 12,24-13,5a/Salm 66/
Jn 12,44-50

16 dijous

— Sant Honorat
— Sant Joan Nepomucè
— Sant Simó Stock
— Sant Lluís Orione
Ac 13,13-25/Salm 88/Jn 13,16-20

17 divendres

— Sant Pasqual Bailon
Ac 13,26-33/Salm 2/Jn 14,1-6

18 dissabte

— Sant Pròsper de Tarragona
— Sant Venanci
Ac 13,44-52/Salm 97/Jn 14,7-14

19 diumenge V de Pasqua / Cicle C

— Sant Iu (Ivó)
— Sant Francesc Coll
Ac 14,21b-27/Salm 144/ Ap 21,1-5a/Jn 13,31-33a.34-35

Els targarins celebren la festa del Sant Crist Trobat

Josep Castellà

Els targarins renovaren la tradició de la festa del Sant Crist Trobat, una celebració amb orígens en l'any 1650 envers una imatge venerada a la capella de l'església medieval de Sant Antoni.

D'aquesta manera, el diumenge de Pasqüetes, dia 28 d'abril, s'oficià una solemne eucaristia, enguany a la capella dels Dolors i el Santíssim de Santa Maria de l'Alba, a les deu del matí, després del rés del sant rosari, dirigit pel diaca Joan Novell. La missa fou presidida pel rector, Mn. Josep M. Vilaseca, que en l'homilia assenyala la continuada veneració targarina des d'aquella prodigiosa troballa que ha de perviure en la trobada de l'amor a Crist i el seu anunci en el nostre temps. Al final s'interpretà el cant del Virolai.

Aquesta gran devoció dels targarins envers aquesta imatge té els orígens en el segle XII, quan fou trobada el dia 1 d'abril a les nou del vespre, en el moment en què uns treballadors aixecaren una llosa de pedra a l'església de Sant Antoni d'on es despenia una forta claror. La persistència de gran devoció ocasionà que a primers d'abril de l'any 1970 es bastís una nova capella dedicada al Crist Trobat.

Enguany el Sant Crist Trobat de Tàrraga s'agermanà amb el Sant Crist d'Igualada en les celebracions quaresmals que es fan a l'església del Roser, on l'eucaristia i les pregàries del 5 d'abril foren presidides pel rector targarí Mn. Vilaseca, acompanyat d'un grup de feligresos.

Necrològica

Mn. Ramon
Alsina i
Santandreu

El dia 30 d'abril va morir Mn. Ramon Alsina i Santandreu, prevere resident a Solsona, a l'edat de vuitanta-sis anys. Mossèn Ramon havia nascut a Berga el dia 26 d'octubre de 1932. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona l'any 1944 i fou ordenat prevere el 22 de juliol de 1956. Durant els anys de ministeri va servir pastoralment les parròquies del Palau d'Anglesola, Tàrraga, Vila-sana, Seana, Berga, Obiols, Avià, Graugés, Cardona, Navès, Linya, Besora, Busa, la Selva, Sant Feliu de Lluelles i Valldora. Fou vicari general del bisbat, vicari episcopal de Pastoral, vicari episcopal de la zona Llobregat-Cardener, membre del Col·legi de Consultors, del Consell Presbiteral, del Consell d'Assumptes Econòmics i canonge de la catedral. Els últims anys va residir a la residència sacerdotal del Seminari. Des de la diòcesi volem agrair a Mn. Ramon Alsina tots els anys dedicats al ministeri presbiteral. Al cel sia.

Pelegrinatge a Fàtima (Portugal)

Del 10 al 15 d'octubre tindrà lloc, com cada any, el pelegrinatge a Fàtima (Portugal). L'itinerari del viatge serà el següent:

- El 1r dia, sortida en direcció a Lleida i Saragossa, aturada per dinar, allotjament a Àvila.
- El 2n dia, sortida cap a Salamanca, visita a la ciutat i dinar, allotjament a Fàtima.
- El 3r dia, estada a Fàtima, visita al santuari i temps lliure.
- El 4t dia, missa de festa de comiat a l'Esplanada.
- El 5è dia, sortida cap a Mèrida, on es dinarà i es visitarà la

ciutat; continuació cap a Talavera de la Reina i allotjament.
– El 6è dia, sortida cap a Madrid i visita a la ciutat, dinar a Alcolea del Pinar, retorn a casa.

Preu per persona, 580 €;
(suplement per habitació individual, 150 €).

Per a més informació i inscripcions podeu trucar a:
Sra. Glòria Aymerich, tels. 973 49 26 07 / 628 921 180;
Mn. Marià Canal, tels. 973 52 41 85 / 626 000 790;
Mn. Joan Viladot, tels. 973 31 14 34 / 607 210 484.

Curs JOAN d'EESA Solsona

Del 31 de maig al 2 de juny tindrà lloc el curs JOAN de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona. JOAN és un curs de formació de deixebles que pretén donar a conèixer el paper que les persones tenen en el pla salvador que Déu va confiar al seu Fill Jesús, tot essent-ne deixebles i així instaurar, ja en aquest món, el Regne de Déu.

El curs, que es durà a terme al Seminari de Solsona, començarà el divendres dia 31, a les 20 h, i acabarà el diumenge dia 2, a les 19 h aproximadament. La quantitat a aportar per persona és de 97 € / hab. individual i 92 € / hab. doble. Els interessats a apuntar-s'hi han de contactar amb el c/e eesasolsona@bisbatsolsona.cat o bé amb el telèfon 629 42 86 83. Un cop notificada la inscripció cal fer el pagament al número de compte ES89-2100-3343-5322-0004-2786, posant-hi nom i cognoms + Curs JOAN. Hi ha temps fins al dia 24 de maig.

La Festa Major del Santíssim Misteri de Cervera, declarada Festa Patrimonial d'Interès Nacional

Redacció

La comunitat cristiana de Cervera s'alegra, en aquest temps de joia pasqual, de la recent declaració de la Festa Major del Santíssim Misteri de Cervera com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional per part de la Generalitat de Catalunya.

La declaració protegeix la festa en la seva integritat: la pitetosa novena del Santíssim Misteri, en el rés cantat, joiós i festiu, de les Completes, la primera i més gran tradició musical de la ciutat, en el solemne ofici eucarístic, en la tradicional processó amb la sagrada relíquia de la Veracreu, veneració i cant dels goigs, i en la missa en sufragi dels difunts. Igualment es mantenen amb la major solemnitat els seguicis d'anada a les Completes i d'anada a l'ofici, actes de caràcter cultural i festiu, hereus dels tradicionals anuncis de festes i altres manifestacions de cultura popular que, emmirallats en els seguicis de Corpus, s'han succeït durant les diferents èpoques. Finalment cal destacar també els tocs manuals de campanes des de la torre de Santa Maria, veritable referència dels tocs tradicionals a Catalunya.

Les conegudes Completes que es canten la vigília troben l'origen en les pregàries que feien els devots durant tota la nit. Actualment s'interpreten les compostes pels cerverins Joan

Pont i Salvador Vidal a mitjan sege XIX sobre el text de les matines de la festa de l'Exaltació de la Santa Creu del breviari romà tridentí. Obra insòlita dins la música litúrgica catalana de l'època, caracteritzada per una combinació entre la majestuositat de la música d'Església i la música popular.

L'origen de la festa

El 6 de febrer de 1540, a l'altar de sant Nicolau de l'església de Santa Maria de Cervera, tingué lloc el prodigi de brollar una gota de sang en voler partir un fragment de la Veracreu («Lignum Crucis») que s'hi custodiava, alhora que es va sentir un gran tro. Ràpidament el fervor de tot el poble va estimular la realització dels corresponents oficis en acció de gràcies i una processó solemne el dia 8 de febrer, portant la relíquia per tota la ciutat, amb notable aflluència de gent. El miracle ràpidament prengué per aclamació el nom de «Misteri» i a partir de 1566 adoptà el sobrenom de «Santíssim» quan una donzella va recobrar la veu exclamant «Santíssim» tres vegades davant la relíquia.

Nou arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Redacció

Al migdia del dia 4 de maig la Santa Seu féu públic el nomenament del nou arquebisbe metropolità de Tarragona i primat de les Espanyes, Mons. Joan Planellas i Barnosell. Substitueix l'arquebisbe Jaume Pujol Balcells, que ha estat nomenat administrador apostòlic de l'arxidiòcesi tarraconense fins a l'ordenació episcopal i presa de possessió del nou arquebisbe.

Mons. Joan Planellas té seixanta-quatre anys i és nascut a Verges (bisbat de Girona). Realitzà estudis de teologia a la Facultat de Teologia de Catalunya i a la Pontifícia Universitat Gregoriana, defensant la seva tesi doctoral amb el títol «La recepció del

Vaticà II en els manuals d'eclesiologia espanyols». Té moltes publicacions d'àmbit teològic, entre les quals destaca «L'Església dels pobres en el Concili Vaticà II».

Fou rector del Seminari de Girona i director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona. Actualment és degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, canonge de la catedral de Girona i rector de diverses parròquies de l'Empordà.

La data d'ordenació episcopal i presa de possessió de l'arxidiòcesi de Tarragona és prevista per al pròxim 8 de juny, vigília de Pentecosta.

El llibre

Elogi de la set

José Tolentino Mendonça

José Tolentino Mendonça

Elogi de la set

Editorial Claret. 142 pp.

Tenir set i sadollar-la: d'això parla l'autor (arquebisbe portuguès, bibliista, poeta i amb diversos càrrecs al Vaticà) en aquest llibre, que conté les reflexions ofertes durant els exercicis espirituals que va dirigir al Papa i a la cúria romana.

Es tracta de la set veritable: la set de les perifèries del món, la set del qui s'està morint, la set que és dolor de l'ànima, última vulnerabilitat d'una vida que no troba el desllorador. És la set que constitueix la malaltia de la insatisfacció perenne, presoners com som de la mercantilització del desig; però també és la set que ens fa moure, que ens esperona a emprendre un nou viatge existencial. I encara, per damunt de tot, és l'oportunitat que ofereix la set de creixement humà i espiritual. Uns textos d'una bellesa i originalitat insòlites.

Visió i +

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El proper diumenge, dia 19 de maig a la tarda, celebrarem la IX Vetlla de l'Esperit Sant a la catedral. Aquesta vetlla anirà precedida de l'eucaristia de confirmacions d'aquells adults que, havent fet el curs Alpha, no poden o no volen rebre el sacrament de la confirmació a la seva parròquia.

Aprofitaré aquesta trobada diocesana, que s'escau cap a final de curs, per a tenir una xerrada sobre la visió diocesana. He volgut titular-la "Visió i +" perquè serà una ocasió per a refrescar el rumb que hem emprès com a organització diocesana i per a presentar el que hem fet recentment, on estem i quines passes tenim al davant. El pla pastoral diocesà dibuixa una visió de futur general per a les parròquies. Correspon, però, a cada rector i el seu equip concretar-ho i portar-ho a la pràctica. La visió diocesana, en canvi, esbossa què ha de ser l'organització diocesana del futur i depèn d'un servidor i de tots els agents pastorals del bisbat, sobretot d'aquells que treballen en els seus organismes, departaments i delegacions.

No explicaré de nou la visió —una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores—. Tots la coneixeu, ja sigui pel cartell i el díptic de la declaració, pels escrits que he fet en el full o per les xerrades de presentació que he fet en algunes unitats parroquials. Vull compartir-vos l'aplicació de la visió en relació a: alguns consells i delegacions diocesanes; l'organització territorial; l'acompanyament dels agents de pastoral... Vull també presentar alguns projectes que estan a punt: el pla de formació per a capellans i treballadors apostòlics; el nou departament d'investigació pastoral; el projecte de capacitació dels equips parroquials; la sensibilització sobre el tema dels abusos a menors i sobre els protocols de protecció... Fins i tot, vull anunciar-vos

alguns projectes que només estan en estudi: la renovació de la delegació de mitjans de comunicació social; el projecte d'acompanyament integral de les parròquies; el projecte de finançament de la formació i de la contractació de nous treballadors apostòlics i del procés formatiu dels seminaristes...

Us convido a participar en aquesta presentació i en aquesta jornada pasqual diocesana. Confio que hi pugueu ser molts preveres, diaques, membres de la vida consagrada, treballadors apostòlics, seminaristes i membres dels equips parroquials o dels consells pastorals parroquials, especialment els de les parròquies de referència.

